

Koppensnellen. — Er bestaat een bepaalde groep van personen onder de verzamelen-enthousiasten (veelals N.J.N.-ers) die geregeld het Noordzeestrand komen afschuimen. Dit verzamelen geschiedt dan meestal zóó, dat van mooie, gave, doode vogels alleen de kop wordt afgesneden en medegenomen, terwijl de rest voor nakomers wordt achtergelaten, een rest, die dan door de verminking voor het prepareeren totaal ongeschikt is geworden en grotendeels zijn wetenschappelijke waarde heeft verloren. Talrijke malen hebben wij zooal, ook van zeldzame vondsten, kop-, poot- of vleugellooze dieren gevonden. Nu hebben wij één verzoek: Zijt ge *geen* dusdanige verzamelaar, dat je dood-gevonden vogels in hun geheel wilt of kunt prepareeren, laat dan ook het ergerlijke koppensnellen (en aanverwante misdrijven) van gave exemplaren, na. Een dier in zijn geheel heeft voor de (wetenschappelijke) verzamelaars, die er ook nog al langs het strand kuieren, veel en veel meer waarde dan een verminkt kadaver.

Sloterdijk.

P. O. D. C.—P. B. J.

De Zomer van 1929. — In de omstreken van Workum heeft de abnormaal droge zomer invloed uitgeoefend op het vogelleven. Menige spreeuwenfamilie heeft het zwaar te verantwoorden gehad, toen het broed groot gebracht moest worden. Dierlijk voedsel was door de droogte niet te vinden. Een 7-tal jonge meezen in één nest zijn alle omgekomen; naar mijne gedachte zijn ze den hongerdood gestorven. Het tweede broed is uitgevlogen.

Naar gelang de weidesloten uitdroogden, verminderde het aantal blauwe reigers. Het luide gekwaak van de kikkers, de Friesche nachtegalen, hebben we hier bijna niet gehoord.

De vischstand, snoek en baars heeft hier sterk geleden. De meeste snoek is blind geworden door het brakke water. Ze werden aan de oppervlakte opgemerkt en gegrepen of stierven den hongerdood. De baars scheen vertrokken. Waarheen? Dat is mij nog een raadsel. De hengelaars hadden in de meren, waar het water niet zout was, evenmin succes als in het brakke water. Tenslotte wil ik de aandacht vestigen op de groote vermindering van het aantal kwartelkoningen in onze weiden. Vroeger woonden die geheimzinnige vogels, hier *taeperts* genoemd, aan alle kanten, behalve op ons groen strand. In dezen zomer heb ik hun eigenaardig gekraak gehoord alleen op 29 Juni en 4 Juli. Informaties bij veehouders en veldarbeiders verstrekten mij in mijne opinie omtrent een geweldig verlies in aantal van deze vogels. Kunnen ze ook naar andere streken vertrokken zijn, omdat de kale weiden hun hier geen voldoende veiligheid boden? Het antwoord daarop kunnen we eerst in een volgenden zomer verwachten.

Workum, 7 Nov. '29.

J. BOONSTRA.

De vinkentrek op 5 October — Gisteren 5 October was ik getuige van een buitengewoon grooten vinkentrek. Ik geloof niet, dat ik, die van mijn vroegste jeugd op „trek” gelet heb, op één dag ooit zooveel vinken gezien heb.

Ik was op jacht in de duinen aan de grens van Noord- en Zuid Holland en kwam daar aan te plm. 9.30. 't Regende toen bij Zuidenwind, doch 't klaarde weldra op. Reeds dadelijk zag ik tamelijk hoog groote vluchten vinken vliegen, toen ik ongeveer 1 K.M. van het strand was. Omstreeks 10.30 kwam ik aan de zeereep en ik joeg daar, gaande in Noordelijke richting tot plm. 16.30. Van plm. 10.30 tot 15.30 was er een haast onafgebroken trek van vinken over de reep, soms ook langs het strand. Het merkwaardige was, dat landwaarts in geen, of bijna geen vinken meer te zien waren, alles volgde de reep, als een heirbaan, waarbij niet veel hoger werd gevlogen dan juist over de hoogste toppen. De vogels vlogen niet in zeer breede gelederen, zooals ze soms doen en dan vrijwel evenwijdig over een breedte van plm. 100 meter, doch de lengte van aaneengesloten vluchten beliep meest een veelvoud van 100 meter en als de laatste vink voorbij was, was er weer een nieuwe vlucht in het Noorden zichtbaar. Geen enkelen vink zag ik, die zich een oogenblik rust gunde, ofschoon de u bekende vlierstruiken en de duindoorns daartoe wel gelegenheid zouden hebben geboden. Ze hadden zichtbaar haast ens poedden zich in hun op- en neergaande vlucht allen in dezelfde Zuidelijke richting, steeds maar de zeereep volgende. Er waren enkele niet groote vluchten spreeuwen bij, en ik hoorde soms ook piepers, doch kepen zag ik niet.